

ת.א. 29303-03-24
בפני כב' השופט איתי רגב

בבית משפט השלום
בכפר סבא

נחתם ונערך ביום 4.1.26
בזיקה להחלטה מתאריך 16.11.25 ולהודעה מהיום

התובעים: 1. מיה הרן, ת"ז 6215271

2. מיכה הרן, ת"ז 763243

באמצעות ב"כ עו"ד אריאל פרייברג (62254)
מרחוב אבא הלל 7, רמת גן
טל': 7412358 - 03, פקס: 077-3180983
דוא"ל: office@freiberg-law.com

– נ ג ד –

הנתבעים: 1. מיכה הרן, ת"ז 763243

2. המאגר הישראלי לביטוחי רכב חובה - הפול
באמצעות ב"כ עו"ד יעקב רהט (מ.ר. 5959) ואח'
מרחוב הנדיב 71 הרצליה 46485
טל': 09-9576691; פקס: 09-9576698
דוא"ל: office@rahatlaw.com

הודעת נוספת – מתוקנת - מטעמם של התובעים

לאחר הגשת הבקשה מתאריך 4.1.26 ושליחת העתקה לנתבעת 2 הסבה הנתבעת 2 את
תשומת לב הח"מ כי תחשיב נזק מטעמה הוגש בתאריך 19.11.25.

החלטה	א' שבט תשפ"ו, 19/01/2026 תיק 29303-03-24 שופט איתי רגב
להלן הצעת ביהמ"ש לפשרה: נוכח שיעור הנכויות הנמוך וגילם של התובעים, אין מקום לחישוב אקטוארי. לפיכך מוצע סכום גלובלי לכל תובע: לתובעת 1: 20,000 ש"ח לתובע 2: 30,000 ש"ח בתוספת שכ"ט עו"ד ואגרות. התובעים יודיעו עמדתם עד ליום 10.2.26 והנתבעת בתוך 30 יום לאחר מכן. ת"פ בהתאם. אריאל פרייברג, עו"ד ב"כ התובעים *** נחתם דיגיטלית ***	

*רצ"ב העתקו.

החלטה	ט"ו טבת תשפ"ו, 04/01/2026 בקשה 11 בתיק 29303-03-24 שופט איתי רגב
הודע. הצעת בית המשפט תיערך ותועבר לצדדים. *** נחתם דיגיטלית ***	

תאריך חתימת המסמך: 19/11/25
המועד האחרון להגשת המסמך: 19/11/25

התובעים:
1. מיה הרן, ת.ז. 6215271
2. מיכה הרן, ת.ז. 763243
ע"י ב"כ עוה"ד אריאל פרייברג
מרחוב אבא הלל 7, רמת גן
טל': 03-7412358 ; פקס': 077-3180983
דוא"ל: frei.ariel@gmail.com

- נ ג ד -

הנתבעים:
1. מיכה הרן, ת.ז. 763243
מרחוב השקד 4, גבעת שמואל
2. המאגר הישראלי לביטוחי רכב
חובה - הפול, ח.פ. 5-313689-51
ע"י ב"כ עוה"ד יעקב רחט (מ.ר. 5959) ואח'
מרחוב הנדיב 71, הרצליה 46485
טל': 09-9576691 ; פקס: 09-9576698
דוא"ל: Office@rahatlaw.com

תחשיב נזק מטעם הנתבעת

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מתכבדת הנתבעת להגיש תחשיב נזק מטעמה לצרכי פשרה ומבלי לגרוע בטענה מטענותיה לרבות בחבות.

א. תובעת 1

1. התובעת ילידת 1/5/45, ת"ד מיום 3/8/23.

2. חוות דעת רפואית –

פרופ' אלי שטיינברג (אורטופדיה):

בגין התאונה נותרה נכות בשיעור של 5% בקרסול ימין, לפי סעיף מותאם 48(3)א'.
אין מגבלות תפקודיות בגין השבר בקרסול.

יודגש כי הנתבעת חולקת על הנכות ו/או על הקשר הסיבתי לתאונה הנדונה, וכי היא שומרת על זכותה לזמן את המומחה לחקירה על חוות הדעת.

בהתייחס לכתפיים קבע המומחה כי "סביר להניח שהממצאים בכתפיים הינם על רקע הגיל ותהליכי ההזדקנות של המפרקים. יתרה מכך, פער הזמנים בין התאונה לתלונה ראשונה ובדיקה על-קולית בכתף הימנית גדולים מדי על מנת לקבל זאת כקשר סיבתי".

"ינכות שאיננה קשורה לתאונה... כתוצאה מהנזק בעה"ש הצווארי קיימת חולשה כללית בגפיים" (לדבריה, כשלשה חודשים עובר לבדיקתה ע"י המומחה עברה התובעת אירוע של חולשה ונדרשה לניתוח מורכב בעה"ש הצווארי, ממנו סובל מחולשת גפיים. המומחה ציין כי התובעת הולכת בתמיכת הליכון על רקע בעיה חדשה שנוצרה כשלשה חודשים לפני הבדיקה).

3. הפסדי השתכרות בעבר ולעתיד –

לא הובאה אסמכתא כלשהי לטענה לפיה התובעת "פנסיונרית העוסקת באומנות פיסול ויצירה". מדובר בטענה בעלמא. התובעת לא נקבה בסכום ההכנסה מהעיסוק הנטען ולא צירפה אסמכתא לכך שבגיל 78 (בזמן התאונה) היו לה הכנסות כלשהן מיצירה. יתרה מכך, המומחה קבע כי אין לתובעת מגבלות תפקודיות בגין הנכות הקלה בקרסול שמאל, וכי ללא קשר לתאונה היא הולכת עם הליכון וסובלת מחולשה בגפיים עקב בעיה בצוואר. לפיכך אין מקום להציע פיצוי כלשהו לעבר ואו לעתיד.

4. הוצאות רפואיות/נסיעות – לא הוצגו קבלות. כל ההוצאות מומנו ואו צריכות להיות ממומנות ע"י קופ"ח, ואף פרופ' שטיינברג קבע כי התובעת יכולה לקבל טיפולי פיזיותרפיה במסגרת שירותי הבריאות. אין הצדקה להציע פיצוי כלשהו.

5. עזרת הזולת – הנכות המזערית בקרסול אינה תפקודית (אף לפי קביעת המומחה) וממילא היא אינה רלוונטיות לתפקוד במשק הבית. לא הוצגו אסמכתאות להעסקת עזרה בשכר לאחר ובגין התאונה. על התובעת למצות זכויות במל"ל במידת הצורך. אין הצדקה להציע פיצוי כלשהו.

6. ניידות – התובעת אינה מוגבלת בניידות עקב הנכות הקלה. פרופ' שטיינברג קבע מפורשות כי אין מגבלות תפקודיות בקרסול. יתרה מכך, המומחה מציין בחוות הדעת כי התובעת הגיעה לבדיקה עם הליכון עקב בעיה וניתוח בצוואר שאינם קשורים לתאונה. אין הצדקה להציע פיצוי כלשהו.

7. כאב וסבל – לצורך הפשרה בלבד מציעה התובעת פיצוי המבוסס על הנכות הרפואית בהתאם לקביעת המומחה (5%), ללא ימי אשפוז ובניכוי גיל: 5,700 ₪ (מעוגל).

8. ניכויים – יש לנכות כל סכום ששולם ואו צריך להיות משולם לתובעת בגין התאונה נשוא התביעה.

ב. תובע 2

1. התובע יליד 4/7/44, ת"ד מיום 3/8/23.

2. חוות דעת רפואית –

פרופ' אלי שטיינברג (אורטופדיה):

בגין התאונה נותרה נכות בשיעור של 5% בכתף ימין, לפי סעיף מותאם 41(4)ב'.

3. הפסדי השתכרות בעבר ולעתיד – נטען כי התובע נגן צ'לו וכי עובר לתאונה שכרו מעבודתו הסתכם בסך של 4,165 ₪ נטו בממוצע לחודש. כל שהוצג בהקשר זה הוא מכתב מאת רו"ח (שלא כתוב בו כי הוא נועד לצורך הגשה לבית משפט) על מחזור הכנסות בסך של 49,980 ₪ בשנת 2022 (במכתב אין כמובן חתיחות לסך החוצאות בשנה זו). לא צורפו חשבוניות, דו"חות מע"מ, דו"חות רווח והפסד, דיווחים לרשויות המס ושומות מס לשנת 2022 ולשנים הקודמות. אין ראיה לכך שההכנסה הנטענת בשנת 2022 מקורה בנגינה / אך ורק נגינה. התובע לא הציג אסמכתאות להפסדים לאחר ובגין התאונה (כאמור אין נתונים מפורטים לשנת 2022 וכן לא הוצגו חשבוניות, דו"חות מע"מ, דו"חות רווח והפסד, דיווחים לרשויות המס ושומות מס לשנים 2023 – 2025). עוד יצוין כי מדובר בנכות קלה ביותר, שאינה רלוונטית לנגינה. לפיכך אין מקום להציע פיצוי כלשהו לעבר ו/או לעתיד, קל וחומר שלא כטענת התובע בהתבסס על 50% נכות.. (פי 10 מהנכות הרפואית המזערית) ובהתעלם מהפסיקה לפיה בנכויות כה נמוכות יש לפסוק (כאשר מוכח כושר השתכרות) פיצוי גלובלי נמוך בלבד הנגזר משיעור הנכות הרפואית. למען הזהירות יצוין כי על פי תנאי הפוליסה יש לנכות השתתפות עצמית בסך של עד 7 ימי אובדן השתכרות.
4. הוצאות רפואיות/נסיעות – לא הוצגו קבלות. כל ההוצאות מומנו ו/או צריכות להיות ממומנות ע"י קופ"ח, ואף פרופ' שטיינברג קבע כי התובע יכול לקבל טיפולי פיזיותרפיה במסגרת שירותי הבריאות. אין הצדקה להציע פיצוי כלשהו.
5. עזרת הזולת – הנכות המזערית בכתף אינה רלוונטיות לתפקוד במשק הבית (המומחה מציין קושי רק בעבודה מאומצת והרמת משא כבד). לא הוצגו אסמכתאות להעסקת עזרה בשכר לאחר ובגין התאונה. על התובע למצות זכויות במל"ל במידת הצורך. אין הצדקה להציע פיצוי כלשהו.
6. ניידות – התובע אינו מוגבל בניידות עקב הנכות הקלה בכתף ולא ברור מדוע לשיטתו הוא אינו יכול להמשיך להתנייד בכלי דו גלגלי בשל נכות זו. אין הצדקה להציע פיצוי כלשהו.
7. כאב וסבל – אין מקום להציע פיצוי ברכיב זה. אף אם לצורך הפשרה יוצע פיצוי המבוסס על הנכות הרפואית בהתאם לקביעת המומחה (5%), ללא ימי אשפוז ובניכוי גיל, עסקינן בסך של 5,500 ₪ (מעוגל), סכום הנמוך מסכום ההשתתפות העצמית על פי תנאי הפוליסה (עד 25,000 ₪).
8. ניכויים – יש לנכות כל סכום ששולם ו/או צריך להיות משולם לתובע בגין התאונה נשוא התביעה.

לנוכח ההשתתפות העצמית יש לדחות את תביעת התובע.

יונית לוי, עו"ד
ב"כ הנתבעת

קובץ: 7710
18/11/25 – אד/אד